

[Kjær Rasmussen.]

hvert fald slet ikke arbejder med livet som indsats for at tjene til det daglige brød.

I øvrigt kan jeg da lige sige, at vi på ingen måde vil være fremmede over for en tanke om at støtte fiskerne, så de selv kunne overtage opkøbernes rolle.

Som ministeren rigtigt konstaterer i sin fremsættelsestale, er lovforslaget her fremkommet alt for sent, og vi kunne jo uden videre afvise det, afvise at have noget som helst med forslaget at gøre i denne samling. Når VS ikke gør det, så skyldes det ene og alene hensynet til fiskerne, som ikke bør lide under, at der vel har været spektakler i regeringen vedrørende dette forslag. Det er i hvert fald, hvad jeg har fået ud af at læse avisen. Jeg tror, det var Lodbergovre i Esbjerg, som var inde på den tanke, at de konservative skulle have lagt sten i vejen for lovforslaget, og at dette var grunden til, at det ikke er fremkommet noget før.

Vi ser med sympati på, at nærværende forslag vil kunne lette de nordiske harmoniseringsbestrebelse i et eventuelt udvidet nordisk økonomisk samarbejde. Lad mig sige afsluttende, at også dette lovforslag jo understreger, hvor umuligt det i dag er at få erhvervslivet til at fungere uden offentlig indblanding.

Som socialist kan man naturligvis ikke have noget imod, at liberalismen dementerer sin egen eksistensberettigelse den ene gang efter den anden, men man synes jo nok, at denne tingenes tilstand burde få inkarnerede liberalister til at tænke sig endog særdeles godt om og vise stor tilbageholdenhed i kritikken af andre økonomiske systemer.

Men efter dette, som naturligvis ikke er sagt uden en vis portion skadefryd, skal jeg tilsige mit partis velvillige tilslutning til nærværende lovforslag.

Ved anden lejlighed får vi nok lejlighed til at vende tilbage til strukturen inden for fiskerierhvervet. Vi har en fornemmelse af, at der nok godt kunne tiltrænges en rationalisering, som må kunne finde sted under bevarelse af det solidaritetsprincip, eller skal vi sige udbyttedelingsprincip, som i stor udstrækning er gældende inden for fiskerierhvervet i dag.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg er tilbøjelig til at sige til det ærede medlem

hr. Kjær Rasmussen, som nu sidst forsøgte at komme ind på en debat om betimeligheden af liberalisme eller socialisme, at jeg tror, det vil vække forstemmelse i folketinget, hvis jeg nu gik alvorligt ind i denne debat og søgte den afklaret her i aften.

Jeg vil gerne først sige i anledning af det ærede medlem hr. Risgaard Knudsens udtalelser som ordfører for socialdemokratiet, at også jeg for min del er glad for, at der er enighed i fiskerierhvervet om et sådant lovforslags hovedprincipper, om hele denne tanke. Jeg har personlig i en lang årrække gjort mig til talsmand for eller sagt, at jeg tror, det ville gavne fiskerierhvervet, hvis man kunne finde frem til en mindsteprisordning for førstehåndsleddets vedkommende, ikke at forveksle med eksportleddet, og det står jeg stadig væk ved.

Der blev spurgt, hvem jeg har forhandlet med i den tid, der er gået siden den 15. marts — og det havde jo været rart, om vi havde haft lovforslaget fremsat før den 15. marts, det har jeg givet udtryk for — og om hvilke ting der er forhandlet. Ja, jeg tror jo ikke, at vi skal starte en ny sædvane, hvor jeg giver mig til at drøfte med et af partiernes ordførere, hvad der er gået for sig af forhandlinger dels i departementet, dels i regeringen på rent internt grundlag under udarbejdelsen af et lovforslag.

Jeg ville ønske, at det ærede medlem hr. Risgaard Knudsen ville erkende sammen med mig, at det, som det nu drejer sig om at tage stilling til i denne sene time og senere i den forhåbentlig hurtige behandling af forslaget, ja, det måtte være selve det foreliggende lovforslags indhold. Jeg skal da gerne tilføje, at det hører til et af mine politiske lyspunkter, at det ærede medlems altid levende interesse for mine forehavender giver sig det udslag, at han aktualiserer mine synspunkter og det, som vi arbejder med i fiskeriministeriet. Men i stedet for de mange historiske fiksfakserier, der er kommet til udtryk i det ærede medlems tale, synes jeg altså, at vi skulle koncentrere os nu om det forslag, der her foreligger, om det, der faktisk er til afgørelse. Der var det ærede medlem inde på et par saglige områder, idet han nævnedes og vel — sådan forstod jeg det — nærmest med beklagelse den indskrænkning, der i forhold til den oprindelige tanke har fundet sted ved, at man